

Chcą znieść ochronę prawną ziem izolowanych Indian w Peru

15 marca 2023

Momenty politycznego i społecznego tumultu oraz zamieszania, zawsze stanowiły dogodną okazję, dla środowisk zaangażowanych w grę parlamentarną, posłów i działających zza kulis lobbystów, do przeforsowania w cieniu konfliktu angażującego gros społeczeństwa, własnych ambicji i mętnych projektów, które w przeciwnym razie spotkałyby się z wrzawą opinii publicznej. [Konflikt, jaki wybuchł w Peru w grudniu 2022 roku](#), po impeachmentie i aresztowaniu prezydenta Pedro Castillo, przyspieszył bicie politycznego zegara w Limie i stworzył niszę do forsowania kontrowersyjnych projektów ustaw. Wszyscy byli skoncentrowani bowiem na fundamentalnym sporze państwowym rozgrywającym się w Kongresie i na ulicach.

Peru po Brazylii, pozostaje drugim krajem w kolejności, w granicach, którego żyje najwięcej ludności nie utrzymującej kontaktu ze społeczeństwem narodowym. W przypadku Ameryki Południowej mówimy o rdzennej ludności, która po nawiązaniu pierwszych kontaktów ze społeczeństwem kolonialnym, najczęściej wiele pokoleń temu, wycofała się w głąb lasu i zajmuje terytoria dotychczas trudno dostępne. Ludność o tym profilu nie posiada odporności immunologicznej na choroby zewnętrzne i polega na tradycyjnym modelu gospodarowania. W momencie kontaktu, obok wyniszczających epidemii jest narażona na przemoc, wyzysk, dalej także na niekorzystną dla spójności społecznej nieprzemyślaną akulturację i wreszcie najazd grup zainteresowanych eksploatacją ich terytoriów. Kontakty z ludnością izolowaną, z ostatnich 75 lat potwierdzają, że proces ten grozi depopulacją, a nawet ludobójstwem.

W dobie kryzysu i wstrząsu politycznego w Peru, w grudniu 2022 roku do parlamentarnej komisji ds. decentralizacji wpłynął projekt, który jak słusznie odnotowała Gabriela Coloma „promuje ludobójstwo bezbronnej ludności”. Jorge Morante Figari, kongresman reprezentujący stan Loreto, związany ze fujimorystowską Fuerza Popular, przedstawił projekt ustawy 3518/2022-CR, który zakłada zmianę ustawy 28736, dotyczącej ochrony rdzennej ludności, a także rdzennej ludności znajdującej się w izolacji lub początkowej fazie kontaktu (tzw. prawo PIACI). Zmiana zakłada przeniesienie prawa do tworzenia rezerwatów rdzennej ludności, z poziomu rządowego (Najwyższy Dekret Rządu Narodowego), na poziom samorządów regionalnych, które wnosząby takie deklaracje na poziomie rozporządzeń. Projekt, który ludziom nie znającym wielokulturowej rzeczywistości społeczeństwa peruwiańskiego, może wydać się na pierwszy rzut oka elementem decentralizacji, stanowi w rzeczywistości wybieg mający ułatwić lokalnym grupom interesów rozmontowanie zabezpieczeń prawnych dotyczących rdzennej ludności. Dostrzegalne jest to w dodatkowych zmianach zaproponowanych przez Morante, które szczególnie zaniepokoiły organizacje indiańskie w Peru. Polityk Fuerza Popular, chciałby powołania komisji, która mogłaby dokonać przeglądu istnienia wszystkich grup Indian Izolowanych i uznanych rezerwatów w Peru, z możliwością podważenia fizycznego

istnienia poszczególnych grup tubylczych oraz likwidacji istniejących obszarów chronionych.

Długa batalia prawna i kampanijna prowadzona przez członków peruwiańskiego społeczeństwa obywatelskiego, organizacje rdzennych mieszkańców Peru oraz krajowe i międzynarodowe grupy prawne i praw człowieka, przyczyniły się do tego, że w latach 1990-2020, peruwiańskie państwo na mocy najwyższego dekretu uznało istnienie około 20 grup Indian izolowanych, nie utrzymujących kontaktu ze społeczeństwem narodowym. Organizacje rdzennej ludności, takie jak Międzyetniczne Stowarzyszenie na rzecz Rozwoju Selwy Peruwiańskiej (AIDSEP), zauważają jednak, że faktycznie w granicach terytorium Peru może żyć nawet 25 nieskontaktowanych grup Indian.

W celu ochrony nieskontaktowanych grup rdzennej ludności i rdzennej ludności znajdującej się w początkowej fazie kontaktu (PIACI), w 2006 roku zatwierdzono ustawę nr. 28736 znaną jako „Ustawa PIACI”. Prawo to urosło tym samym do normy zatwierdzonej i opublikowanej przez Kongres Republiki Peru. Ma ono na celu ochronę podstawowych praw ludów indiańskich żyjących w izolacji (PIACI). Jedną z polityk realizowanych dla zabezpieczenia ich praw jest tworzenie rdzennych rezerw i rezerw terytorialnych. W Peru znajduje się aktualnie siedem rezerwatów stworzonych na rzecz PIACI. Powołano je do życia w latach 1990-2021 w ramach ustawy 22175, ustawy o społecznościach tubylczych, rolniczym zagospodarowaniu lasów oraz ustawie o otulinach leśnych. Wśród nich znajdują się: rdzenne terytorium Murunahua w regionie Ukajali; rezerwat terytorialny Kugapakori, Nahua, Nanti i inne (regiony Cuzco i Ukajali); rezerwat terytorialny Madre De Dios (region Madre de Dios), rdzenna rezerwa Isconahua (Ukajali), rdzenna rezerwa Katakaibo (Loreto i Ukajali), a także rdzenny rezerwat Yavari Tapiche (Loreto).

Inicjatywa ustawodawcza twarzą, której stał się Jorge Morante Figari, potwierdza mimo tych osiągnięć, że istnieją podmioty i ludzie, którzy są gotowi naruszyć dobrostan rdzennej ludności nie utrzymującej kontaktów ze społeczeństwem narodowym. „Jeśli ta ustawa zostanie zatwierdzona, rządy regionalne uzyskają uprawnienia zlikwidowania wszystkich rdzennych rezerwatów” – przestrzega Apu Julio Cusurichi Palacios, zdobywca nagrody Goldman Environmental Prize w 2007 roku. Zaprzeczanie istnienia tej populacji oznacza otwarcie drzwi do ludobójstwa i eksterminacji „Braci PIACI”.

KTO STOI ZA USTAWĄ WYMIERZONĄ W PRAWA RDZENNEJ LUDNOŚCI ZNAJDUJĄCEJ SIĘ W DOBROWOLNEJ IZOLACJI?

2 sierpnia 2022 roku Samorząd Regionu Loreto (Gorel), wraz z jego obecnym gubernatorem, Elisbanem Ochoa Sosą, skierował pismo do ówczesnego ministra kultury, Alejandro Salasa, w którym zażądał unieważnienia istnienia PIACI, ponieważ jego zdaniem, przynajmniej w granicach podległego mu regionu, oni nie istnieją. Samorząd Regionu Loreto (Gorel) zaznaczył, że „szanuje narody, z którymi się nie skontaktowano, jeżeli takie (rzeczywiście) istnieją”. Jednocześnie w piśmie, między

wierszami pobrzmiewa sugestia, że te obszary, na których nie ma twardych dowodów przebywania izolowanej ludności „nie powinny być chronione”. Wycieczka poczyniona przez Gorel dotyczy statusu obszarów chronionych, takich jak Park Narodowy Cordillera Azul i Park Narodowy Sierra del Divisor, położonych w granicach Loreto, które objęto sferą ochroną w związku z obecnością PIACI.

Podążając za tym stanowiskiem, Gorel rozpoczął kampanię wymierzoną w Ustawę Piaci, wskazując na jej „negatywny wpływ na rozwój gospodarczy regionu”. Gorel domagał się w ramach tym działań albo całkowitego anulowania ustawy, albo restrukturyzacji Komisji Wielosektorowej, podmiotu działającego przy Ministerstwie Kultury, który jest odpowiedzialny za proces wyznaczania i tworzenia rdzennych terytoriów zabezpieczających dobrostan ludów izolowanych. Wśród sojuszników Samorządu Regionu Loreto (Gorel) znajduje się Koordynacja ds. Rozwoju Loreto (CDL – Coordinadora por el Desarrollo de Loreto), podmiot przedstawiający się jako „organizacja na rzecz ochrony środowiska”. CDL wyróżniła się między innymi promocją kampanii „Vulnerables e invisibles”, w której zaprzeczała istnieniu PIACI w peruwiańskiej Amazonii. Christian Pinasco Montenegro, inżynier i przewodniczący CDL, w wywiadzie dla hiszpańskiej gazety El Pais udzielonym w listopadzie 2022 roku powiedział, że „PIACI to farsa, po to

aby tworzyć infantylne rezerваты/rezerваты dla dzieci, ze szkodą dla rozwoju naszego regionu [Loreto]”.

Region Loreto, to obszar wielkości 368 tys. km kwadratowych, zajmujący 30% powierzchni Peru i znaczną część peruwiańskiej Amazonii. W trakcie dwóch lat istnienia organizacji, CDL udało się znaleźć wyraźnie miejsce w sferze medialnej miasta Iquitos, stolicy Loreto, a także nawiązać dobre kontakty z władzami regionalnymi i środowiskami inżynierskimi w Loreto. Te z kolei otworzyły członkom organizacji drzwi do gabinetów biznesowych i politycznych w samej Limie. Rosnącej fali wpływu CDL nie zatrzymuje to, że jej przedstawiciel był zamieszany na poziomie lokalnym w poważną aferę. Prokuratorowi Ivanowi Constantino w 2018 roku udało się udowodnić, że lokalni urzędnicy w gminie Monsefú, wykorzystali swój status członków Specjalnej Komisji Przetargowej, aby zmienić minimalne wymagania techniczne, tak by mogli wybrać na wykonawcę zamówień publicznych konsorcjum Nueva Esperanza. Prokuratura zażądała czterech lat więzienia dla osób zamieszanych w ten proceder. Ostatecznie trzech radnych z dystryktu Monsefú: Maria Garnique Custodio, Karina Esqueche Velásquez, a także Christian Pinasco – ten sam który stoi dziś na czele CDL – zostali skazani na cztery lata więzienia w zawieszeniu, za faworyzowanie Nuevy Esperanza. Sąd nakazał im również zapłacenie cywilnego odszkodowania w wysokości 20 tysięcy soli.

Napiętnowanie prawne w Loreto, nie przeszkadza Christianowi Pinasco w przewodniczeniu Koordynacji ds. Rozwoju Loreto (CDL) i w promocji programu wymierzonego w prawa rdzennej ludności. CDL przedstawia się jako „multiplatforma grupująca liderów regionu Loreto, broniąca interesów rozwoju regionalnego”. W praktyce, dąży jednak do wyrządzenia krzywdy rdzennej ludności: domaga się uchylenia ustawy PIACI i odrzucenia ratyfikacji umowy Escazú. O ile ustawa PIACI, jak pamiętamy, dotyczy ochrony praw i życia rdzennej ludności znajdującej się w izolacji i początkowej fazie kontaktu, to umowa Escazú jest

traktatem środowiskowym mającym na celu ochronę „obrońców środowiska w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach”, padających ofiarą szykan i przemocy.

Z pewnością to Pinasco i CDL dodały animuszu sierpniowej deklaracji Gorel, gdyż kilka miesięcy wcześniej, gubernator regionu Loreto, wspomniany Elisban Ochoa, podpisał wraz z CDL oświadczenie, którego sygnatariusze domagali się uchylecia ram regulacyjnych chroniących nieskontaktowane ludy. To też CDL podniosło hasła, które stały się agendą gubernatora stanu Loreto i Gorel. Jeszcze w maju 2022 roku, CDL domagało się modyfikacji składu Komisji Wielosektorowej przy Ministerstwie Kultury, tak by usunąć z jej składu organizację AIDSESEP, rdzenną organizację ogólnokrajową, reprezentującą 1800 rdzennych społeczności, zgrupowanych w 109 federacjach i 9 organizacjach regionalnych.

Członkowie i sojusznicy CDL są zakotwiczeni w różnych sektorach polityki i administracji publicznej. Wśród nich jest Juan Manuel Del Águila Cárdenas, doradca gubernatora Elisbana Ochoa. Brat tego regionalnego urzędnika, Juan Manuel Del Águila Cárdenas, to były kongresman fujimorystowskiej Fuerza Peru (2016-2019), który otwarcie występował przeciwko Ustawie Escazú. CDL dba również o podtrzymanie własnego „rdzennego skrzydła”. W CDL reprezentuje je między innymi Salvith Ojanama

López, która w dokumentach CDL występuje jako „przedstawiciel federacji tubylczych”. Jako koordynatorka Federacji Sformalizowanych Społeczność i Rdzennych Ludów Marańón i Samirii (Fecifomas), Ojanama jest znanym przeciwnikiem AIDSEP. W przeszłości wzywała do „militaryzacji rządu przeciwko rdzennej ludności stawiającej opór wobec działalności naftowej w Loreto”.

CDL zwalczając formy ochrony rdzennych terytoriów i obszarów przyrodniczo cennych, prowadzi kampanię na rzecz eksploatacji surowców w Amazonii. Dotychczas organizacji udało się zdobyć poparcie w tym zakresie ze strony wielu, czołowych peruwiańskich polityków: Keiko Fujimori, Rafaela Lópeza Aliagi oraz Rafaela Santosa. Wpływy CDL są szersze i wykraczają poza środowisko Fuerza Popular. Od 2020 roku Pinasco i jego sojusznicy organizują spotkania koordynacyjne z przedstawicielami innych środowisk politycznych. Byli na nich m.in.: Fernando Meléndez (Alianza para el Progreso), Leonardo Inga Sales (Acción Popular), Manuel Merino de Lama (Acción Popular). Elizabeth Medina Hermosilla (Peru Libre) i Rosío Torres Salinas (Alianza para el Progreso).

JAKIE SĄ MOTYWACJE GRUP WPŁYWU CHCĄCYCH PODWAŻYĆ REGULACJE CHRONIĄCE NIESKONTAKTOWANE SPOŁECZNOŚCI W PERU?

W stanie Loreto, tak jak na całym terytorium peruwiańskiej Amazonii, istnieją silne grupy interesu i środowiska zainteresowane wyrębem lasu, eksploatacją ropy naftowej i innych surowców. Niektóre proponowane koncesje na poszukiwanie lub eksploatację surowców pokrywają się z obszarem proponowanego rdzennego rezerwatu Napo-Tigre. Pablo Chota Ruiz, jest sekretarzem generalnym Regionalnej Organizacji Rdzennych Ludów Wschodu (ORPIO). Od blisko 20 lat walczy o

utworzenie Rdzennego Rezerwatu Napo-Tigre, świadomy tego, że istnieją grupy lobbujące zdeterminowane, aby podważyć istnienie ludności znajdującej się w dobrowolnej izolacji. „Poszukują własnego interesu i nie myślą o tych braciach, którzy żyją w lesie i dzięki lasowi i którzy zarazem są najbardziej bezbronną populacją w naszym kraju. Badania antropologiczne już na wiele sposobów wykazały istnienie tych ludów na tym obszarze, natomiast zadaniem państwa jest ochrona naszych odizolowanych braci i sióstr” – podkreśla Chota.

Nie trzeba długo szukać, aby zauważyć wyraźne powiązanie Koordynacji ds. Rozwoju Loreto (CDL) z grupami gospodarczymi poszukującymi swojej dywidendy w eksploatacji Amazonii. Przedstawiciele CDL próbują przedstawiać się jako obrońcy tego sektora. Christian Pinasco powołuje się nawet na projekt „Amazonia traducida” uruchomiony przez CDL, za pośrednictwem, którego zachęcali przedsiębiorców i inwestorów do wystąpienia w obronie swojej działalności: „Chcemy, aby dżentelmeni, którzy zostali skrzywdzeni poprzez zamknięcie ich działalności naftowej, ujawnili własne problemy”.

MOBILIZACJA W OBRONIE PRAW PIACI I INICJATYWA ŚRODOWISKA CDL

Począwszy od wpłynięcia do Komisji ds. Decentralizacji, Regionalizacji, Samorządu Terytorialnego i Modernizacji Zarządzania Państwem, projektu ustawy nr 3518/2022-CR, postrzeganej jako „Ustawa o ludobójstwie PIACI”, nastąpiła mobilizacja środowisk rdzennych i obywatelskich, w celu przeciwstawienia się jej zapisom. Jednymi z pierwszych organizacji, które podniosły głos sprzeciwu były AIDSEP, ORPIO i ORAU. W ciągu niespełna tygodnia po złożeniu wniosku przez Jorge Morante, zmierzającego de facto do zniesienia praw PIACI, pod „Komunikatem” w obronie rdzennej ludności żyjącej w izolacji podpisało się 650 organizacji i środowisk obywatelskich z Peru i zagranicy. Komunikat poparły

organizacje rdzennych mieszkańców Peru, organizacje praw człowieka, środowiska obywatelskie z regionu Loreto i całego Peru. Wśród zagranicznych sygnatariuszy pisma znaleźli się między innymi IWGIA (Międzynarodowa Grupa Robocza ds. Spraw Rdzennej Ludności); IPRI (Międzynarodowe Prawa Rdzennej Ludności); Uniwersytet w Oksfordzie, Sieć Antropologów Ekwadoru, Uniwersytet Narodowy w Kordobie oraz Rainforest Foundation Norway. Pod „Komunikatem” podpisały się również osoby prywatne, jak np. Esmeralda Arosemena de Troitiño, specjalna sprawozdawczyni ds. praw człowieka w Międzyamerykańskiej Komisji Praw Człowieka (IACHR).

Treść „Komunikatu w Obronie Protekcji i Praw Rdzennej Ludności w Izolacji i w Pierwszej Fazie Kontaktu w Peruwiańskiej Amazonii” z 15 grudnia 2022 roku ostrzega, że państwo peruwiańskie wdrażając proponowaną zmianę przepisów „może popełnić zbrodnię przeciwko ludzkości wobec tych ludów, ponieważ nowelizacja ustawy pociąga za sobą wyłączenie terytorialne i bezterminowe zawieszenie uznania tych ludów”.

[]

AIDSEP i jego sojusznicy szacują, że populacja PIACI w Peru wynosi około 7500 osób, z czego 5200 osób pozostaje nieskontaktowanych, a 2300 osoby znajdują się w trakcie początkowej fazy kontaktu. Większość PIACI żyje w regionach Loreto i Madre de Dios. Antropolog Beatriz Huertas, współpracująca z ORPIO, komentując propozycje zmian prawnych uderzających w tę grupę ludzkości w Peru powiedziała: „W trzydziestoletniej pracy na rzecz ochrony nieskontaktowanych rdzennych ludów, nigdy nie widziałam tak nikczemnej ustawy”.

Jorge Morante i jego wpływowi sojusznicy, wbrew zwartemu sojuszowi w obronie PIACI, nie zamierzali wycofywać projektu. 23 stycznia Morante zorganizował wysłuchanie publiczne w Iquitos, pragnąc przedstawić zalety i nadzieje związane z projektem ustawy 3518/2022-CR. W trakcie przesłuchania kongresman Fuerza Popular zakwestionował intencje stowarzyszeń

i federacji rdzennych mieszkańców Amazonii. Jego zdaniem organizacje „proszące o ochronę rdzennych braci w izolacji” tak naprawdę nalegają na „ustanowienie tych obszarów jako chronionych, by móc uzyskać pieniądze w zamian za kredyty węglowe”. Jorge Morante wskazał wyraźnie w kierunku ORPIO sugerując, że członkowie tej organizacji chcą uwłaszczyć się na hasłach solidarnościowych z nieskontaktowanymi Indianami. „PIACI nie mogą mówić, ponieważ są odizolowani. [Twierdzą], że mówią w ich imieniu. Przypuszczam, że jako, iż PIACI nie mają kont bankowych ani portfeli, to [ludzie z ORPIO] zatrzymają też trochę pieniędzy z kredytów węglowych” – pobrzmiewały insynuacje fujimorystowskiego polityka.

Argument ten nie jest nowy i został obalony już przez AIDSEP, które w wydanym wcześniej oświadczeniu podkreśliło, że jako organizacja tubylcza nie posiada prawa własności do uznanych terytoriów PIACI, dlatego nie czerpie żadnych korzyści wynikających z tworzenia rdzennych rezerwatów dla nieskontaktowanych społeczności. Rdzenni mieszkańcy pozostający w izolacji są „jedynymi beneficjentami”.

28 lutego 2023 roku Survival International, międzynarodowa organizacja broniąca rdzennych ludów na całym świecie, opublikowała notkę prasowo-interwencyjną, w której ostrzegła przed „ustawą rozpatrywaną obecnie w Kongresie Peru”, która jeśli tylko wejdzie w życie, przyniesie „zawłaszczenie ziemi przez przemysł naftowy i gazowy”. Survival International pisze bez osłon, że „projekt ustawy został przygotowany przez kongresmenów powiązanych z dużymi koncernami naftowymi i gazowymi”. Ponadto uważa, że kontrowersyjna angielsko-francuska firma naftowa Perenco, która działa na terenach rdzennych plemion w północnym Peru jest wśród podmiotów, które mogą być zainteresowane przeforsowaniem tej ustawy.

PODSUMOWANIE ZAGROŻEŃ

Podstawowe zagrożenia związane z ustawą:

- 20-25 grup rdzennej ludności nie utrzymujących kontaktu ze społeczeństwem narodowym lub będących w początkowej fazie kontaktu, mogłyby w trybie ekspresowym utracić „uznanie istnienia”, a wraz z nim utracić wszystkie prawa należne rdzennym mieszkańcom;
- rdzenne terytoria ustanowione i zabezpieczone na rzecz tych ludów, mogą zostać anulowane;
- ziemie rdzennej ludności znajdującej się w dobrowolnej izolacji mogą zostać otwarte na odwierty związane z wydobywaniem ropy naftowej i gazu ziemnego, a także na wyrąb lasu i eksploatację górniczą;
- ustawa skutecznie zablokowałaby tworzenie proponowanych rezerw dla nieskontaktowanych ludów, których terytoria wciąż nie są rozpoznane i poddane demarkacji przez peruwiańskie prawo.

PRZESTROGA Z NIEODLEGŁEJ PRZESZŁOŚCI

Na przestrzeni ostatnich kilkudziesięciu lat wiele ludów izolowanych w Peru, Brazylii, Ekwadorze, Kolumbii czy Paragwaju, które doświadczyły kontaktu z przedstawicielami społeczeństwa narodowego, padło ofiarą depopulacji, w rezultacie chorób i aktów przemocy, a także stało się świadkami niszczenia własnego zaplecza ekonomiczno-środowiskowego i podważenia spójności własnej kultury. Poniżej przytaczamy tylko trzy wybrane przypadki peruwiańskie:

1. Yora – W 1984 roku, także w związku z naftowymi pracami prowadzonymi przez firmę Shell, nawiązano kontakt z izolowaną grupą Indian Yora liczącą 400 osób. Według różnych szacunków w ogniu epidemii zmarło od 200 do 300 członków plemienia. My dziś na ulicach Poznania, Warszawy, Krakowa czy każdej, innej miejscowości pozdrawiamy się słowami „Witaj!”, „Dzień Dobry”. Indianie Yora, którzy przeżyli epidemię z 1984 roku pozdrawiali się słowem „Yamashta”, co znaczy tyle co „Ten, który prawie umarł” lub „Żywy trup”. Pozdrowienie te oddaje cierpienie oraz tragedię psychiczną jaką doświadczyli ci ludzie w wyniku śmiertelnych chorób. Inna grupa izolowanych Yora, uciekając przed intensywnym wyrębem lasu w głębi własnego terytorium, 11 lutego 2001 roku pojawiła się blisko osady Indian Sharanahua i Amahuaca. Mieszkańcy osady w obawie przed intruzami otworzyli ogień z broni palnej zabijając bliżej nie znaną liczbę Yora. Pozostali uciekli unosząc ciała zabitych. Szacuje się, że wśród nieskontaktowanych grup rdzennej ludności w Peru znajduje się wciąż około 90 Yora.

2. Murunahua – Jedna z grup tych Indian doświadczyła kontaktu z nielegalnie operującymi drwalami w 1996 roku. W wyniku kontaktu, w tym przede wszystkim chorób na które nie posiadali odporności immunologicznej, zmarło ok. 50% skontaktowanych wówczas Indian. W 1997 roku utworzono rezerwę, zarówno dla skontaktowanych już jak i nadal izolowanych Murunahua. Pomimo

rzekomej ochrony w postaci rezerwy zapis o istnieniu strefy ochronnej funkcjonował długi czas tylko na papierze. Na przestrzeni kolejnych kilkunastu lat drwale wdzierali się w głąb ziem Murunahua powodując śmiertelne zagrożenie dla miejscowych Indian. W 2009 roku opublikowano zdjęcia, które obrazują cztery nielegalne obozy wycinki na ziemi Murunahua. Dla podkreślenia samowoli najeźdźców peruwiańska firma, Vento Forestal, zbudowała nielegalną drogę w głąb terytorium.

3. Xatanawa/Chitonahua/Indianie znad rzeki Xinane – Nagranie opublikowane z końcem lipca 2014 roku, zobrazowało kilku Indian, którzy zjawili się pod wioską brazylijskich Ashaninków. Na zapisie filmowym widzimy pojedynczych członków izolowanej społeczności, którzy zbiegli do Brazylii po ataku jaki nastąpił na ich wspólnotę po peruwiańskiej stronie granicy. Autochtoni żyjący w odległych regionach peruwiańskiego lasu nawiązali kontakt z Ashaninkami, by szukać pomocy, jak wiele na to wskazuje, po doznaniu druzgoczącego ataku, przeprowadzonego prawdopodobnie przez handlarzy narkotyków. Fryzury i ozdoby noszone przez przybyłych pozwalały wysnuć przypuszczenie, że należeli do plemienia Chitonahua (Xatanawa); od czasu odnotowania ich obecności w Brazylii określani byli również mianem Indian znad rzeki Xinane.

Siedmiu członków plemienia, uzbrojonych w łuki i strzały pojawiło się po raz pierwszy w wiosce Simpatia nad rzeką Envira pod koniec czerwca 2014 roku. Według Zé Correia, członka plemienia Yaminawa pracującego dla FUNAI jako tłumacz, mówiący językiem panoan przybysze oznajmili mu, że zostali zaatakowani przez nie-Indian. Korzystający z broni palnej napastnicy zamordowali większą część starszyny plemiennej. Nie mając czasu na odpowiednie potraktowanie zmarłych, ci którzy przeżyli chowali zabitych po trzy osoby na jeden grób. Ofiar było tak wiele, że nie wszystkich mogli pożegnać we

właściwy sposób. Ciała niektórych pozostawione w zniszczonej wiosce zjedzone zostały przez zwierzęta.

Autorstwo: Damian Żuchowski

Źródło: WolneMedia.net

OD AUTORA

[Tutaj możesz podpisać petycję Survival International](#) przeciwko ustawie uderzającej w prawa PIACI.

Źródłografia

1. „Peru: new „Genocide Bill” could wipe out all the country’s uncontacted tribes”,
<https://www.survivalinternational.org/news/13653>
2. Edmir Espinoza, „Vulnerables e invisibles: la campaña que niega la existencia de indígenas aislados de la Amazonia peruana”,
<https://elpais.com/america-futura/2022-11-11/vulnerables-e-invisibles-la-campana-que-niega-la-existencia-de-indigenas-aislados-de-la-amazonia-peruana.html>
3. Gabriela Coloma, „Insisten en poner en riesgo la existencia de pueblos indígenas en aislamiento”,
<https://www.inforegion.pe/302137/insisten-en-poner-en-riesgo-la-existencia-de-pueblos-indigenas-en-aislamiento/>
4. „Loreto: cabecilla de grupo anti indígena fue condenado por corrupción”,
<https://www.servindi.org/actualidad-noticias/24/05/2022/lider-de-grupo-anti-indigena-fue-condenado-por-corrupcion-en-2018>
5. „Congresista fujimorista y empresarios niegan la existencia de los indígenas en aislamiento en Loreto”,
<https://www.actualidadambiental.pe/congresista-fujimorista-y-empresarios-niegan-la-existencia-de-los-indigenas-en-aislamiento-en-loreto/>

6. „Empresarios y fujimoristas detrás de maniobras contra pueblos aislados”,
<https://www.servindi.org/actualidad-noticias/19/05/2022/loreto-empresarios-y-fujimoristas-detras-de-maniobras-contraislados>
7. Silvana Baldovino, „PIACI: ¿por qué no estamos protegiendo a los peruanos más vulnerables?”,
<https://rpp.pe/columnistas/silvanabaldovino/piaci-por-que-no-estamos-protegiendo-a-los-peruanos-mas-vulnerables-noticia-1469777>
8. „Loreto: niegan a pueblos aislados para explotar territorios intangibles”,
<https://www.servindi.org/actualidad-noticias/26/04/2022/loreto-buscan-quitar-proteccion-pueblos-en-aislamiento-para-explotar>
9. „Reservas Indígenas y Territoriales”,
<https://www.actualidadambiental.pe/piaci/reservas-indigenas-y-territoriales>
10. „Invitan a ciudadanía a denunciar proyecto contra indígenas aislados”,
<https://www.servindi.org/actualidad-noticias/09/01/2023/invitan-ciudadania-denunciar-proyecto-contraindigenas-aislados>
11. „AIDSEP y ORPIO logran sentencia histórica a favor de los PIACI y obliga al Ministerio de Cultura a cumplir con su protección”,
<http://www.orpio.org.pe/aidesep-orpio-logran-sentencia-historica-favor-piaci-obliga-ministerio-cultura-cumplir-proteccion/>
12. „Alertan sobre campaña de desinformación contra pueblos aislados”,
<https://www.servindi.org/actualidad-noticias/03/02/2023/alerta-sobre-campana-de-desinformacion-contrapueblos-aislados>
13. „Pronunciamiento: En defensa de los Piaci de la Amazonía Peruana”,

<http://www.orpio.org.pe/pronunciamiento-en-defensa-de-los-piaci-de-la-amazonia-peruana/>